

Лопань

Олег Коцарев

Ти живеш у місті
Довгих кар'єрів,
Глибоких проспектів.

Ти пливеш по місті
Іржавих драбин і
Надмірних сходів.

Ти біжиш за місто
Численних дерев,
Що пітніють,
Зеленіють
І плюються, коли жарко.

Ти ховаєш у собі,
У своїм дзеркальнім струмені
Маківки, хрести,
Пучки
Тотемів-салютів-дерев,
Світлооких дівочек –
Продавщиць роганського пива –
Та сідаюче
Червоніюче сонце.

Ти така брудна!

23 червня. 1999 рік.